

Keresztény Motorosok találkozója

Augusztus 26-27-én a Somogy megyében található Bodrog községben tartott találkozót a Magyar Keresztény Motorosok Közössége (MKMK). A jelenleg még kisszámú - de reményeink szerint növekvő - csapat tagjai az ország több szegletéből érkeztek, Vastól Nógrádig, Fejértől Bács-Kiskunig... A géppark is változatos volt 50 ccm-től 1200 ccm-ig, robogótól a sporttúramotoron át a chopperig.

Vendéglátóink a Bodrogi Baptista Gyülekezet tagjai és a Menedék Alapítvány helyi munkatársai voltak. Az alapítvány itt Bodrogon állami gondozásban lévő gyermekek nevelőcsaládokba történő befogadásával, keresztény elkötelezettségű óvoda, általános iskola és zeneiskola működtetésével foglalkozik.

A szombat délelőtti érkezést követően családias hangulatú közös ebédre voltunk hivatalosak, majd a délután folyamán egy tartalmas baráti beszélgetés után együtt "gurultunk" egyet a környéken. Jó hangulatunkat még az sem tudta elrontani, hogy az egyébként egész napos szép idő ellenére a délutáni közös motorozás idejére eleredt az eső.

Vasárnap délelőtt istentiszteleten vettünk részt a helybéli Gyülekezettel, majd az ebédet követően többen felváltva motoroztattuk az Alapítvány által gondozott gyermekeket - láthatóan nagy örömet és

maradandó élményt nyújtva nekik. Cserébe boldog, önfeledten mosolygó arcokat és csillogó tekinteteket kaptunk.

A Magyar Keresztény Motorosok Közössége felekezettől függetlenül létezik, tagjai különböző keresztény gyülekezetekből érkeztek, de mindannyian megegyezünk abban, hogy Jézus Krisztust személyes Megváltónknak tekintjük, és az Ő általa tanított értékrendhez igyekszünk igazítani életünket.

Célunk az, hogy kihasználva a motorozás adta lehetőségeket, környezetünkben és a motoros tár-

sadalomban is propagáljuk a biztonságos, kulturált és felelősségteljes közlekedést. Nem utolsó sorban pedig szeretnénk alternatívát mutatni napjaink megváltozott értékrendjében azoknak a motorosoknak (is), akik például egy-egy életveszélyes közlekedési helyzetet túlélve elgondolkodnak azon, hogy miképpen tudnának azzal a Valakivel megismerkedni, akinek köszönhetően nap mint nap épségben hazaérhetünk szeretteinkhez...

Amennyiben bárki, aki a fentiek alapján szeretne hozzánk csatlakozni, a következő elérhetőségen teheti meg:

HEIZER KORNÉL, HEKO@T-ONLINE.HU

Áldott motorozást mindenkinek!

Zergi Zoltán

Aki támogatni szeretné szolgálatunkat a következő számlaszámon teheti meg:

OTP Bank Rt., 11722003-20022222

MENEDÉK KIEMELKEDŐEN KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY 1986

Levél cím: Segítő Kéz Iroda 1221 Budapest Kálváriahegy u. 4.

Telefon/fax: (1) 229-3542 E-mail: menedek@axelero.hu Internet: www.menedekalapitvany.hu

A kuratórium elnöke: Kovács Zoltán

**JÓ AZ ÚR!
MENEDÉK**

A NYOMORÚSÁG IDEJÉN.

GONDJA VAN

A HOZZÁ FOLYAMODÓKRA.

Náhám 1:7

MENEDÉK

A MENEDÉK ALAPÍTVÁNY LAPJA

2006/2

*„Áldjad, lelkem, az Urat,
és ne feledd el
mennyi jót tett veled!”*

Ma az élet egy pörgő, folyamatos rohanás mindenki számára. A megfelelési kényszer, a megélhetési kényszer, a siker utáni vágy, a többre jutás igénye és még sok minden hajítja a ma emberét. Ezek a dolgok olyan természetességgel épülnek be az életünkbe - a körülöttünk levő világ ezt motiválja felénk -, hogy észre sem vesszük, amikor már a mindennapjaink a rohanáson, a küzdelmeken, az esetleges sikereken kívül nem tartalmaznak semmi mást.

A Biblia szerint ez a földi élet az előszobája az örökkévalóságnak. "Nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük" (Zsid 13:14)

Amikor elmegyünk egy nyári sátoros kirándulásra nem az a célunk, hogy ott tartós életvitelre berendezkedjünk, hanem szeretnénk az időt úgy eltölteni, hogy az az életünknek az elkövetkezendő időszakára jót hozzon, maradandó élményt, jó közösséget a családdal, pihenést, feltöltekezést.

Ugyanígy céllal adta Isten számunkra azokat az éveket, amit itt a Földön tölthetünk. Kegyelmi lehetőséggel: Krisztus váltsága által itt, a földi életünkben van lehetőség választásra; választhatjuk Krisztus áldozata árán a közösséget a Mennyei Atyával, az örök életet a Mennyi dicsőségében. Az Isten által szerzett váltság elfogadásának, vagy elutasításának a lehetősége a földi életünkben van meg. A következményei pedig az örök életben. A földi életünk éveit használhatjuk fel arra, hogy olyan tartalommal éljük, amelyre majd egyszer azt mondja Mennyei Atyánk: "jól van, jó és hű szolgálóm, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára" (Mt25:21)

Ezek a gondolatok tették mérlegre bennem azt, hogy a Menedék Alapítvány - amely az Isten kezdeményezéséből és akaratából létre jött szervezet, és arra kapott felhatalmazást, hogy a Mindenható segítő keze legyen a környezetében - hogyan töltötte be az elmúlt évben a feladatát, milyen áldásokban, örömeiben részesülhettek azok, akik itt szolgálnak, és milyen küzdelmeket, támadásokat, kudarcnak látszó helyzeteket kellett megélniük.

A mérlegeléshez nagy segítséget jelentett a 103. Zsoltár, melynek a címben idézett 2. verse fejezi ki leginkább azt, ami megfogalmazódott bennem.

TARTALOMBÓL

VELÜNK TÖRTÉNT

HÍREK

SZOLGÁLAT ÚTJA

VENDÉGEINK

Mennyi jót tett velünk az Úr az elmúlt évben! Napról-napra gondot viselt rólunk.

Az országra nehezedő szűkös körülményeket érzékeljük mi is annak minden terhével. Ugyanakkor minden kötelezettségünknek eleget tudtunk tenni, és ráadásul megkaptuk azt a lehetőséget is, hogy új lendületet vett a bodrogi oktatási centrum építése.

Megáldott bennünket az Úr hűséges, odaadó munkatársakkal, akik minden igyekezetükkel, szorgalmasan, időt és energiát nem kímélve végzik a feladatukat úgy a rászorult gondozásában, segítségében, mint az oktatásban, a családok a gyermekek nevelésében.

Kaptunk új munkatársakat is, akik hittel és szolgálatkészséggel álltak be a munkába. Sok öröme van, amikor rájuk tekintünk. Ők a visszajelzései annak, hogy Isten ismeri és betölti minden területen a valós hiányainkat.

A próbákért, a nehézségekért, a harcokért is áldom az Urat. Megengedte azokat a helyzeteket, amikor újra felismertük, hogy a munkánk nem a mi ügyünk, hanem a

Mindenható Istené. Az Ő kezében volt a kezdet, és az Ő kezében van a folytatás is. Egyenként, és közösségekben imádkozva sokszor kértük az év folyamán az Urat, hogy legyen jelen minden területén a szolgálatunknak, és csak arra legyünk készek, amit Ő akar rajtunk keresztül elvégezni.

Áldom az Urat azokért a támogatóinkért, akik imádságban viszik Isten elé a Menedék napjait, életét, feladatait, nehézségeit. Az imádságok a mi erőforrásaink.

Áldom az Urat azokért, akik itthon és határainkon túl anyagi lehetőségeikből erősítik munkánkat, kipótolva az államilag igen szűkös (és várhatóan egyre szűkösebben) biztosított fedezetet.

Szeretettel kívánom, hogy a hálaadás, a magasztalás legyen az adventi időnk lényege és tartalma! Ebben és ez által kerülünk közel a karácsony igazi tartalmához.

"Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat! Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem" 50 Zsolt. 14-15.

Huszár Gézáné

MENEDÉK ALAPÍTVÁNY IGAZGATÓTANÁCSA AZ ALÁBBIKAT NYILVÁNÍTJA KI 2006. NOVEMBER 25-I MEGBESZÉLÉSE NYOMÁN

1. Az Igazgatótanács tagjai személyes megnyilatkozásaikban kifejezik egységesen és egyenként elkötelezettségüket arra, hogy a Menedék Alapítvány tevékenységében a jövőben is az alapítói célok maradéktalanul megvalósuljanak.
2. Munkánk alapja a keresztyén küldetéstudat, motivációnk Jézus Krisztus szeretete. A krisztusi hitre jutó rászoruló ember lesz igazán megegyített.
3. Hálaság vagyunk Istennek az elmúlt 20 évért, vezetéséért. Minden tevékenységünket, fejlődésünket az Isten Lelkének ellenőrzése alatt valóknak ismerünk el.
4. Törvényesen járunk el szervezeti és szakmai működésünkben, és részt vállalunk országunk szociális, nevelési-művelődési felelősség-hordozásában. Elfogadunk normatív költségvetési és egyéni, közösségi vagy társasági támogatásokat munkánk finanszírozására.
5. Budafokon végzett szolgálataink közül a Fiúotthon, Mamásotthon és a Központi Iroda működését továbbra is szükségesnek látjuk, és munkatársait alkalmasnak a szolgálatok elvégzésére. Változtatásra nincs szükség a közeljövőben szervezeti és infrastrukturális vonatkozásban, a vezetők utánpótlásáról gondoskodni kell a két intézmény élén, és biztosítani a gazdasági vezetés folyamatoságát. A raktározást fejleszteni, a boltot hasznosítani kell, jelenlegi állapotuk nem megfelelő. Hosszútávú tervek (álmok): Menedékudvar, ahol a tevékenységek, intézmények egy udvarban vannak. Koncentráltan és elkülönülve.
6. Hálaság vagyunk, hogy a nevelőszülők többsége a vállalt nevelési szolgálatuknak a javát már elvégezte. Bodrogon a NECSAK, A Bölcsesség Kezdeté Óvoda, Iskola és Zeneiskola, valamint a Falugondnokság működését továbbra is szükségesnek látjuk, és munkatársait alkalmasnak a szolgálatok elvégzésére. A munkatársak utánpótlásáról a helyi személyi forrásból gondoskodni kell. Az iskola igazgatója az oktatói óráiból hetente csak a kötelező óraszámot tartsa meg, a többit adja át, más felelősségeire fordítson több időt. A BOK építése a helyi Baptista Gyülekezettel együtt továbbra is fejlesztési prioritása az Alapítványnak. A Védett Otthon (kastély) eredeti funkcióját töltsse be a jövőben is: Kezdeményezni kell új nevelőcsaládok befogadását, időzítésében összhangban a BOK üzembe helyezésével. Fontosnak tartjuk főleg a hozzánk kötődő bodrogi foglalkoztatásának megszervezését, előkészítését, elősegítését.
7. Kiskunmajsán, a Menedékvárosban törekszünk a hajléktalanokat ellátó intézmények működtetésére. Szükség és fenntarthatóság esetén a konyhát is üzemeltetjük. Kialakulóban van az új alkalmas munkatársi közösség. Közeljövőben alkalmas vezetőket kell kinevezni a Családok Átmeneti Otthona és a Hajléktalan Otthon élére. Hosszútávon: a terület és ingatlanok hasznosítását az Alapítvány egészének érdekében - külső segítség igénybevételével is - szorgalmazzuk.
8. Önkéntesekre továbbra is szükség van a Menedék háttérszolgálatában.
9. A gyülekezetek, közösségek felé jobban és hatékonyabban fel kell vállalni a kommunikációt mind a szolgálatunk igénybevételére, mind a személyi, anyagi szükségletek vonatkozásában.

Az Igazgatótanács tagjai: Huszár Géza, Huszár Gézáné, Heizer Kornél, Kovács Zoltán, Paróczy Zsolt

Velünk történt

Öt nap felszabadító örömben

"Személyes életvezetés" keresztyén módon tizenhét előadásban. Ez volt a témám, feladatom Balatonszárszón. Hitem és szívem szerint való volt a téma is és a feladat is. Arra készültem, hogy oktatási formában - tudományos elvárásoknak is megfelelően - ugyanakkor (belső, hiteles elkötelezettségem szerint) keresztyén, sőt evangéliumi üzenet is legyen mindaz, ami elhangzik mind a hívők, mind a szociális munkában dolgozók, de hívó közösségbe nem tartozók számára.

Az előkészület volt az igazán nagy munka. Részletes jegyzetet kellett készítenem a magam számára, ugyanazt vezérszavakban jegyzetként a minden hallgató részére is. Több hetet vett igénybe ez a munka, hiszen szakmai könyveket kellett tanulmányoznom és kijegyzetelnem hozzá. Bár az eddigi életemben bőven szereztem gyakorlatot előadások tartásában, mégis nagy izgalommal kezdtem el a sorozatot Szárszón a konferencián. Nem szokványos feladat volt számomra ez az öt nap.

Előkészületeim és az előadások során kiváló segítőtársnak bizonyult Huszár Erzszi, aki az egész anyagot számítógépre írta, és a kivetítést is folyamatosan végezte. No meg Sipeki Laci, aki állandóan gondoskodott friss vízről, hogy - amint mondta - az agyam jól működjön.

Különleges élményről számolhatok be. Az egymást követő előadások nem kifárasztottak, hanem egyre frissebbé, elevebbé tettek. A feladat rám nehezedő terhétől szabadultam fel minden alkalommal, és mindinkább örömet jelentett számomra a tanítás (illetve az üzenet) átadása. Én erről adhatok számot. Hogy a hallgatók miként fogadták, azt ők tudják elmondani.

Amint az előadássorozat jegyzetéből kiolvasható, hat fő cím alatt hangzottak el a tanítások. Ebből három a szociális munkás személyéről, feladatáról és a gyakorlati munkák helyes elvégzéséről szólt. A további három fő mondanivaló a rászoruló felé végzett személyes feladat célját igyekezett megjelölni. Ezeket a célokat a következőkben határoztuk meg: El kell vezetnünk a ránk bízottakat a helyes önismeretre és az önfegyelmre, a felmerülő és elkerülhetetlen problémák helyes kezelésére, valamint a csődhelyzetbe jutott embertársainkat rá kell vezetnünk a gyógyulás útjára.

Úgy tapasztaltam, hogy figyelmes hallgatósággal ajándékozott meg Isten. Ezt abból állapítottam meg leginkább, hogy amikor egy részletkérdést - ami a jegyzeten szerepelt - én átugrottam, vagyis nem tértem ki rá, azonnal szóvá tették, és rákérdeztek. Ez nagyon jól esett. Azt remélem, hogy ez a figyelmesség a hatékonyságát is jelezte.

Természetesen tartottam, hogy a témához illeszkedve minden területen arra mutassak rá, hogy az igazán jó megoldásokat Jézus Krisztusban és az Evangéliumban találjuk meg. Mégis volt bennem némi félelem is, hogy nem akadnak-e olyan hallgatók, akik "egyházi propagandának" minősítik az ilyen kifejezetten evangéliumi tanítást. Örömmel állapíthatom meg, hogy eddig nem jutott el hozzám ilyen irányú megjegyzés vagy kifogás. - "Mert nem tehetjük meg, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk." (ApCsel. 4:20)

Kovács Géza

BALATONSZÁRSZÓI EMLÉKEK

Amikor felkérést kaptam arra, hogy írjak le néhány gondolatot a szárszói képzéssel kapcsolatban, a rengeteg emlék közül azok leírása mellett döntöttem, amelyek a legmélyebb benyomást gyakorolták rám.

Előjáróban annyit, hogy feleségem Zsuzsi Bodrogon tanít éneket a gyerekeknek, és minden alkalommal örömmel, lelkesen utazik párszáz kilométert heti rendszerességgel anélkül, hogy emiatt egy szót is panaszkodna. Ezért lettem én is kíváncsi azokra, akik miatt egy ilyen terhet így vállalni lehet és érdemes.

A konferencián engem legjobban azon munkatársak gondolatai ragadtak meg, akikkel alkalmam volt mélyebb, személyesebb beszélgetésekre az ebédelőasztal mellett, illetve akiknek a történeteit az utolsó napon meghallhattam.

Az egész képzés légköre eltért minden más konferenciától, amin részt vettem korábban. Itt nem egy adott tananyag leadása és megtanulása volt az előadó, de még a hallgatók fő célja sem, hanem egy olyan élet-tapasztalatnak az átadása és átvétele, amely lehetővé teszi az élet különböző szituációiban a hit megélését és Jézus Krisztus életeteket átforgató erejének megtapasztalását.

Bár sok embertől halottam már, mi a helyes, hogyan kell keresztyén emberként Jézussal élni a mindennapok során, de kevésnél láttam ezt a gyakorlatban is. Oly könnyű beszélni szépeket, és oly nehéz olyat találni, aki ezt meg is éli életében! Szárszón többekkel - fiatalal és idősebbel egyaránt - volt alkalmam beszélgetni a hétköznapi ügyes-bajos dolgairól, és azokról a kihívásokról, amelyekkel egy hajléktalanokkal vagy intézetből kapott gyermekek nevelésével foglalkozó személy naponta szembesülhet. A kapott válaszok mélyen elgondolkoztattak: Vajon én a helyemen vagyok? Azt teszem, amit Isten vár tőlem? Vajon milyen feladatom lehet nekem ennek a feladatnak a végzésével kapcsolatban?

A hitelesnek megismert személyek példája mindig megállít, elgondolkoztat és szembesít önmagammal, mindig rámutat a lényegre, és segít a helyes út kiválasztásában. Mert van helyes út! Sokan, sokféleképpen próbálják az utat keresni, de Szárszón én olyan embereket ismertem meg, akiknek nemcsak az út kiválasztásához volt erejük, hanem - minden nehézség és súlyos teher ellenére - azóta is azon haladnak kitartóan és örömmel. Igen, ez az öröm sugárzott minden arcon, minden beszélgetésen, és az előadásokon is.

Olyan öröm ez, amely belülről fakad, szereteten alapszik, nem külső stimulánsok hatására előidézhető pillanatnyi állapot, hanem erő, amely még a leggyengébbet is minden ellenkező körülménnyel szemben célja felé segíti. Igen ez az öröm vonzó, mert ebben a kétségbeesett és szomorú világban ritkán lelhető fel.

Az örömet azonban sokszor megrontja valami, ami lehet bosszúság, bántás, bántódás vagy sok más egyéb. A tanfolyamon azonban erre is kaptunk tanácsot Kovács Géza bácsitól, az előadótól, amely leginkább megmaradt bennem:

Jézus Krisztus ugyanis azt mondta:

"..mikor imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panasztok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket." (Márk 11:25-26) Egy másik helyen pedig szintén Ő tette hozzá ehhez a következőket: *"Azért, ha a te ajándékosat az oltárra viszed és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened: Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékosat, és menj el, elébb békéld meg a te atyádfiával, és azután eljőve, vidd fel a te ajándékosat."* (Máté 5:23-24) Ezek alapján az alábbi következtetést vonta le Géza bácsi: "Jézus tanácsa a következő: Mindenképpen Neked kell menned a másik felé, ne a másiktól várd, hogy kezdeményezzen, tedd meg Te az első lépést!"

Ezek a gondolatok és tanácsok mindazon tapasztalatokkal együtt, amelyeket említettem, hiszem, hogy segítségemre lesznek: egyrészt megváltozni és mind inkább hitelessé válni, másrészt a helyes úton haladni hátralevő életemben. Köszönöm a lehetőséget, és azt a sok áldást, örömet amit Tőletek kaptam!

Lehotay-Kéry János

Hírek

Budapest

Mamásotthon:

* A nyáron az iskolás gyermekek közül többen részt vehettek tóalmási táboron. Köszönjük a lehetőséget és a támogatást!

* A mamásotthon gyermekeit elvittük némi kedvezmény-nyel Budapesten a Tropicariumba és az Állatkertbe.

* Nyáron a mamásotthon lakói teljesen átcserélődtek.

* Csütörtökönként felnőtt lakóink a teaklubra szoktak rendszeresen elmenni.

* Néhány hónapja 10-14 éveseknek serdülőklubot indított be Simon Vali az otthonon belül.

* Kiss Ibolya gyerekprogramokat szervez az otthon lakóinak, amihez a Golgota Gyülekezetből is hozott segítséget.

* A születésnapokat mindig megünnepeljük egy tortával, egy kis ajándékkal egymás között.

* Vaskó Viki, Simon Vali és Béci az iskolásokat korrepetálja, hogy tanulmányaikban meg tudjanak felelni.

Teaklub:

A klub vezetését Molnár Tivadar vette át. Otthonaink lakóin kívül sok kívülálló látogatja a teaklubokat. Szeretettel várunk minden érdeklődőt ezekre az ifjúsági alkalmainkra csütörtök esténként 6 órakor a Péter Pál u. utcai Isten háza klubtermébe!

A Moblitas által kiírt pályázaton nyertünk támogatást, melyen a teaklubra kosárpalánkot, csocsóasztalt, meg egy digitális fényképezőgépet tudtunk vásárolni.

Iroda:

Az új irodahelyiséget sikerült már teljesen birtokba venni. A különböző területek adminisztrációján kívül a HEFOP-képzés rengeteg munkát jelentett az iroda dolgozóinak. Hálásak vagyunk Istennek a jó körülményekért, és az irodai dolgozók sokrétű és kitartó munkájáért!

Fiúotthon:

Az "Összefogás a Budapesti Lakástalanokért és Hajléktalan Emberekért" Közalapítványtól kaptunk támogatást a fiúotthon tetőfelújítására, tetőterének újjáépítésére. Már közel járunk a befejezéshez, de sajnos az anyagi feltételek ehhez még hiányoznak.

A felújítások miatt jelenleg csak 8 férőhellyel üzemel a fiúotthon, ami a munkálatok befejeztével lesz ismét képes 12 főt befogadni.

A beköltözés után minden fiúnak sikerült munkát találni, nincs is jelenleg közöttük munkanélküli.

Kérünk, imádkozzatok azért, hogy a lakók élete rendeződjön, legyenek jó beszélgetéseink velük, és legyen egység a munkatársak között is minden helyzetben. *Liptai Gábor*

Kovács Géza legújabb könyve:

Isten és a történelem

"Isten kijelentései (a Biblia) és Isten működése e világban (a történelem) tökéletes egységben tárul elénk.

A történelem a mindenható, szent Isten ruhája, olyan ruha, amelyet Ő maga tervezett meg, és Ő maga készített és készíti el folyamatosan. Az emberiség többsége - élő Isten-hit nélkül, vagy hitben látó szemek nélkül - csak a ruhát (a történelmi eseményeket) látja. Pedig nyilvánvaló, hogy a ruhánál sokkal fontosabb az, aki megtervezte és elkészítette, illetve folyamatosan készíti és hordozza ezt a ruhát. Istent meglátni és működését az eseményekben felismerni azonban csak hit-szemekkel lehetséges. Az pedig izgalmas felfedezést is jelent, hogy Isten ruházatának (a történelemnek) a terve a kijelentések könyvében - a Bibliában - a jövőre vonatkozóan is a kezünkben van. Vagyis a Bibliában a jövőre vonatkozóan is vannak kijelentések. Ezeknek a kijelentéseknek (próféciáknak) a helyes értelmezése pedig óriási jelentőségű, részben a múlt eseményeinek a helyes értelmezéséhez (hiszen a próféciák jelentős része már beteljesült), másrészt a jelen megértéséhez, illetve a jövőre való felkészüléshez is."

/részlet a könyv bevezetőjéből/

A könyv ára 2200,- Ft, mely megrendelhető budapesti irodánk 229-3542-es telefonján, e-mail-en: iroda@menedakalapitvany.hu vagy levélben: 1221 Bp., Leányka u. 34. III/21.

ALAPÍTVÁNYUNK

KIEMELTEN KÖZHASZNÚ SZERVEZET,

EZÉRT LEHETŐSÉG VAN A

SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ 1%-ÁNAK

FELAJÁNLÁSÁRA A MENEDÉK ALAPÍTVÁNY JAVÁRA.

ADÓSZÁMA: 19004909-2-43

KÖSZÖNJÜK TÁMOGATÁSÁT!

Kiskunmajsa

A Menedékváros a változások korát éli. Továbbra is folyamatban van a hajléktalan ellátás március végén lejárt működési engedélyének kérelme, hogy azt határozatlan időre megkaphassuk. Azon kívül több új munkatárs kapcsolódott be a szolgálatba, így jelenleg 17-en vannak segítségére a 44 ellátottnak, akik a Menedékváros területén belül élnek, és több olyan családnak, akik már e területen kívül, önállóan élnek saját ingatlanban.

Az új kollégák a közlől járnak be a Menedékvárosba. Többen Kiskunmajsáról: Sípos-Szabó Sándorné Anita, Csorba Lászlóné Ildikó, Szűcs Szilvia, Antal György és Zsigmond István, Jászszentlászlólól pedig Lázárné Kovács Zsuzsanna.

Nagy öröm, hogy több család már megtanult önállóan élni, és sikerült számukra saját ingatlant is vásárolni. Ez ősz elején újabb két család költözött ki Kiskunmajsára saját ingatlanba. Velük továbbra is tartjuk a kapcsolatot, bejárnak a Menedékvárosba a gyülekezeti alkalmaikra is. Kialakult egy közösségépítő jó szokás: a házi szalonnasütések. Ilyenkor szintén együtt lehet mindenki a Menedékváros jelenlegi és volt lakói közül.

Egy másik örömhír, hogy az elmúlt időszakban kötött házasságot a Menedékváros két lakója: Pesti Sándor és Farkas Éva, később megszületett kisluk, Alex.

Igyekszünk Kiskunmajsa és a környék keresztyén gyülekezeteivel is építeni a kapcsolatokat. Elmegyünk a környékbeli evangélicizációkra, ifjúsági találkozókra. Karácsonykor tervezünk ismét elmenni a Soltvadkerti Baptista Gyülekezetbe, ahol gyermekeink készülnek egy előadással. Felénk is sokan lépnek. Az őszi szünet idején például gyermekprogramokat tartottak nálunk a Reménység Kapuja Missziós Gyülekezet és a Kiskőrösi Baptista Gyülekezet ifjúságai.

Nagy lehetőség volt még nyáron, hogy 16 gyermekünk vehetett részt ingyenesen a tóalmási keresztyén táborokon.

Terbéné Judit

Csorba Lászlóné Bazsa Ildikó vagyok, a Szanki Baptista Gyülekezet tagja. Kiskunmajsáról járok be szolgálni a Menedékvárosba. Régi álmod, hogy gyermekekkel foglalkozzam, és régóta, egyre határozottabban érzem a Szentlélek készítését, hogy itt a Menedékvárosban van a helyem. Ez év első felében elvégeztem egy dajkaképző tanfolyamot. Ez volt az első lépcsőfok, hogy elhelyezkedjem itt, de még el kell végeznem egy iskolát, ami gyermek- és ifjúsági felügyelői végzettséget ad. Szeretném Istent szolgálni itt, ezen a helyen, a Menedékvárosban.

Lázárné Gyermekként nem részesültem keresztyén értékeket képviselő nevelésben, de 17 éves koromban olyan "érintést" kaptam a Mindenhatótól, hogy az életem attól kezdve gyökeresen megváltozott. Mint jó Pásztor, azóta is terelget, és nagyon hálás vagyok neki mindazért, amit eddig tett az életemben.

Emlékszem, hogy 18-19 éves koromban, amikor a Zsámbéki Katolikus Tanítóképző Főiskola hallgatója voltam, gyakran utaztam be Budapestre, és nemegyszer az aluljáró lépcsőjén üldögélve beszélgettem a koldusokkal. Fontosnak tartottam éreztetni velük, hogy elfogadom őket, és Isten szemében ők is ragyogó drágakövek. Szerettem meghallgatni élettörténeteiket, hogyan is indultak el lefelé a lejtőn, milyen mélységes csalódások, fájdalmas sebek juttatták őket idáig. A könnycseppek, mint árulkodó jelek végiggördültek maszatos arcukon, és a szomorú valomás szinte mindig elhangzott: "Valaha nem így képzeltem el az életem!" Sokan persze bolondnak nézhetek, de nekem csakis egy dolog számított: hogy ez az összetört ember könnyíthetett kicsit a fájdalmán azáltal, hogy beszélt róla.

Gyakran jártam be Budapestre, hogy kábítószer-elvonón lévő fiatal lányokkal beszélgessek az élet értelméről: Jézusról.

Mindig is vonzottam a sebzett lelkű embereket. Ma már tudom, Isten azért adott két fület és egy szájat, hogy tanuljuk meg meghallgatni az embereket.

Mivel a pszichológia mindig is érdekelt, 2003-ban jelentkeztem a SOTE mentálhigiéné szakára Szegedre. Hosszú évek alatt nagyon sok embert "lelkigondoztam" már, de a mentálhigiénés képzésen tanulhattam meg azt, milyen is egy igazi segítő kapcsolat. Számomra új perspektívát, új látást adott, amivel hiszem, hogy sokkal hatékonyabban tudom majd végezni ezt az Istentől kapott szolgálatomat.

Az Úr indítására szeptember 11-től kezdtem el dolgozni a kiskunmajsai Menedékvárosban. Azelőtt nyolc évig otthon voltam GYES-en, gyermekeim nyolc, négy és másfél évesek. Jelenleg négyórás munkaidőben dolgozom, amíg a kicsi lányunkkal férjem tartózkodik otthon.

Szeretném, hogy Isten jó eszközként fel tudjon engem használni, az Ő neve dicsőségére!

Bodrog

Angol nyelvi tábor Bodrogon

A hagyományoknak megfelelően az idei nyáron is egy hetes angol tábor várta az érdeklődő diákokat Bodrogon az általános iskolában.

Az észak-írországi Belfastból érkeztek a vendégtanárok, akik igen nagy szeretettel, türelemmel és szakértelemmel foglalkoztak a 10-14 éves gyerekekkel. A gyerekek szókincse látványosan gazdagodott napról napra. A foglalkozásokat sok változatos feladat, játék, dal, jókedv és humor jellemezte. A szabadtéri játékok során még tovább fokozódott a csapat és versenyszellem, valamint könnyedén dőltek le a nyelvi akadályok. A játékokat a bibliaórák meghittsége követte, ahol minden nap egy új történetet és a hozzá kapcsolódó igeverset ismerhettek meg a gyerekek tanáraik előadásában.

A búcsúzás mint minden évben, most is nagyon nehéz volt. Gyorsan eltelt a hét, és szívszorító volt elválni a tanári csapat minden tagjától. Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek a munkáját, aki hozzájárult a tábor sikerességéhez. Remélem, jövőre is találkozunk!

Steinerné Tompos Andrea angoltanárné

BODROGI HÍREK

- Július 8-15-ig a **Dunghanon Baptista Gyülekezet** egy csoportja jött hozzánk, hogy az építkezésen és a zenei tábor előkészítésében segítsenek.

- Július 22-29-ig **zenei tábor** volt két helyszínen: Bodrogon, illetve Balatonszemesen

- A július-augusztus határán lévő héten egy észak-írországi ifjúsági csoport érkezett az **Exodus misszió** szervezésében, hogy a mi fiataljainkkal együtt Bodrogon és a környéken szabadtéri ifjúsági programokat és istentiszteletet tartsanak.

- Augusztus 7-13-ig fiataljainkkal **kenutábort** szerveztünk a Bodrog folyónál.

- Augusztus 12-19-ig a **Bloomfield Református Gyülekezet** egy csapata jött, hogy **angol gyermekket** szervezzen nálunk, illetve az építkezési munkákban segítsen nekünk.

- Augusztus 26-27-én **keresztyén motoros találkozót** szerveztünk

- Szeptember 1-jén pénteken este tartottuk **évnnyitó istentiszteletünket**, amikor ünnepélyesen megnyitottuk óvodánk, álta-

lános iskolánk és zeneiskolánk új tanévet.

- Szeptember 22-től október 1-jéig **kórusunk Észak-Írországba utazott**, ahol több keresztyén gyülekezet meghívására koncerteket adtunk, és bemutattuk a Menedék Alapítvány szolgálatát. Ezek az alkalmakon gyűjtést szerveztek a Bodrogi Oktatási Központ és gyülekezeti termek építéséhez.

- Október 1-jén Bodrog község polgárai ismét megválasztották **polgármesterüknek** Heizer Kornélt és **képviselőtestületi tagnak** Madarász Dezsőt, Alapítványunk munkatársait.

- Október 17-24-ig a **Bloomfield Református Gyülekezetből** ismét érkezett három férfi, hogy segíthessenek a BOK tetőfedési munkálatainak befejezésében.

- November 5-én hálaadó istentiszteleten és közös ebéden volt együtt az egész gyülekezet.

- November 27-28-án kétnapos **egészségügyi képzésen** vettünk részt.

- November 30-án **megszületett Selmeczi László és Ottília** harmadik gyer-

meke, **Sámuel** 3005 grammal, 53 cm-rel és egészségesen. 5 nap múlva haza is mehetett édesanyjával együtt. Mindketten jól vannak.

- December 1-jén volt zenetanárunk, Dan Tiborné Márti **diplomakoncertje** (egyetemi karvezetés szak befejezéséeként) a Balatonboglári Evangélikus Templomban, ahol a mi kórusunkat vezényelte - nagy sikerrel.

- December 3-án is **énekelt a kórus** az egyik bodrogi kápolna avatásán.

- December 10-én a **zeneiskola fúvószenekara Kiskunmajsára** készül, hogy a Menedékváros lakóinak, munkatársainak örömet szerezzen.

- A **zeneiskola tinizenekara** karácsonyi műsorral a **Tordasi** általános iskolába és óvodába készül december 15-én.

- December 18-án lesz Bodrogon a **zeneiskola karácsonyi koncertje**, ahova minden érdeklődőt szeretettel várunk.

- December 21-én **pedagógus csendesnapot** tartunk, ahol mindhárom oktatási intézményünk pedagógusai, nevelői lesznek lelki közösségben egymással.

A BODROGI OKTATÁSI KÖZPONT ÉPÍTÉSE

Az előző hírlevélben arról számoltunk be, hogy a Bodrogi Oktatási Központ építésébe a bodrogi baptista gyülekezet is bekapcsolódik, és az épületnek résztulajdonosa lesz.

Az elmúlt nyáron és ősszel folyamatosan zajlottak az építkezési munkák. Több magánszemély és gyülekezet segítette adományával vagy kétkezi munkájával az építkezést.

Ez idő alatt a bibliai sareptai özvegyhez hasonlóan átéljük Isten gondviselését úgy, hogy anyagi forrásaink mindig éppen arra voltak elegendők, ami a folyamatos munkához feltétlenül szükséges volt.

Nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy most a tél beálltára teljesen elkészült a tető, beépítésre került az összes külső nyílászáró, és befejeződött az épület külső vakolása is.

Jelenleg a leendő iskola és a gyülekezeti ter-

mek válaszfalazása folyik, amit szeretnénk a villanyszerelési munkákkal és a belső vakolással folytatni.

Ez az épület fog helyet adni a Menedék Alapítvány óvodájának, általános iskolájának, zeneiskolájának, valamint a "Jó az Úr" Baptista gyülekezetnek. Az épület egyes részleteit több szakaszban szeretnénk használatba venni, legelőször a gyülekezet helyiségeit és az iskola tantermeit.

Mindenkinek köszönjük a segítségét, akik bármilyen formában támogatták építkezésünket: szükségünk volt a bátorításra, hitünk erősítésére ugyanúgy, mint az anyagi és fizikai segítségre. Isten áldását kívánjuk életükre, annak az Istennek az áldását, aki jól ismeri szükségünket, és tudja, hogy nemcsak az Ő áldásaira van szükségünk, hanem leginkább Őrá, aki a Teremtőnk és Megváltónk, és nagyon szeret minket.

Ficsór Anita

Új munkatársak Bodrogon

Sebestyén Noémi vagyok, az egyik új bodrogi tanító néni. Magamról csak annyit írnék, hogy Budakalászon élek családommal, és Szentendrén a baptista gyülekezet tagja vagyok, amióta csak az eszemet tudom.

Tizenkét évesen tértem meg egy gyermektáborban, vagyis ekkor fogadtam el Jézust az én személyes Megváltómnak, amit azóta sem bántam meg! Megtérésem után azonban, amikor középiskolába kerültem, elkezdtem egy képmutató életet élni. Kicsit másképp

viseelkedtem a suliban, mint otthon vagy a gyülekezetemben; mégis óriási védelmet jelentett számomra Jézusnak a vére, az, hogy Ő meghalt értem, és életét adta azért, hogy nekem örök életem legyen. Ennek köszönhetően nem mentem bele rossz dolgokba mélyebben.

Mégis ez volt az az időszak, amikor a legtöbbet foglalkoztam Istennel, az Ő Igéjével, talán a tinédzserkor kíváncsiságának köszönhetően. Végül ez lett számomra meghatározóvá! Hosszas halogatás után végül 2000. november 26-án mondtam ki a boldogító 'igen'-t az én drága menyeyi Édesatyámnak és Jézus Krisztusnak! Ekkor pecsételtem el szívemet végérvényesen Isten felé a bemejtésemmel!

Egy kicsit a munkámról: mindig is tanító néni szerettem volna lenni, és láss csodát, az lettem! Nagyon hálás vagyok ezért Istennek! Gyerekekkel foglalkozhatom, számomra ez óriási kiváltság! Bodrogra nagyon hirtelen kerültem. Terveimben más szerepelt, az, hogy Angliába megyek szolgálni egy missziós központba! De Isten itt is közbelépett! Lehetetlennek tűnt számomra, hogy pedagógusként állást fogok találni Magyarországon, de Istennek semmi sem volt lehetetlen! Az Ő vezetését látom abban, hogy ilyen gyorsan és hirtelen jött ez a lehetőség a nagy "semmiből". A válaszára nem volt sok időm, csak egy hétvége, de így legalább intenzívebben kerestem Isten akaratát. Nem volt könnyű a döntéshozatal, mégis igent mondtam, amit szintén nem bántam meg! Nagyon élvezem a munkámat, szolgálatomat, a gyerekeket! Bodrogon hat tündéri gyerkőc osztályfőnöke lettem. Élvezet velük és közöttük dolgozni; látni és érezni, ahogyan szeretni és elfogadni tudnak; könnyen megbocsátanak és felejtenek (hála Istennek, nem a tananyagot) vidámak és optimisták! Bárcsak mi felnőttek is tudnánk ilyen gyermeki lelkülettel élni!

Kívánom, hogy ha Isten radikális változást akar a Te életedben is, akkor bátran engedj Neki! Hidd el, hogy Ő Veled lesz, nem hagy el Téged, elkísér minden utadon!

Csernák Judit vagyok. 23 évesen, ebben az évben végeztem a Kaposvári Egyetem Pedagógiai Főiskolai Karán tanító szak magyar műveltségterületen.

Hetesen (8 km-re Bodrogtól) élek szüleimmel és két öcsémmel. Családom és én is a hetesi metodista gyülekezetbe járunk. Itt a gyermekmunkából igyekszem kivenni a részem. A gyerekekkel való foglalkozást, a tanítói szakmát elhívásnak tekintem az életemben. Úgy érzem ezt a szolgálatot az Úr Jézus bízta rám. Sokat imádkoztam érte,

hogy megtaláljam a helyem, és az eddigiek megerősítettek abban, hogy valóban ezt kell csinálnom. Nagy ajándék számomra az, hogy egy keresztyén iskolában taníthatok.

Két hónapos szakmai gyakorlatomat a bodrogi iskolában tölthettem, ekkor ismerkedtem meg az Alapítvánnyal, a munkatársakkal. Nagyon megragadott az iskolában érezhető családi hangulat, keresztyén légkör, a bensőséges viszony, személyes kapcsolat a gyermekekkel és a szülőkkel.

A Bodrogon eddig eltöltött három hónap alatt sok mindent tanulhattam. Jól érzem magam a gyerekek között, a munkatársaimmal. Jó érzés, hogy nap mint nap bizonyosságot tehetek az Úrról, és a keresztyén értékeket erősíthetem a gyerekekben. Sokat imádkozunk egymásért, a munkánkért, a gyerekekért, és hiszem, hogy az Úr Jézus minden napra valami jót készít elő számunkra.

KERESZTYÉN ZENEI TÁBOR

Idén szerveztük nyolcadik zenei táborunkat, és először két külön helyszínen: Bodrogon és Balatonszemesen. Hála Istennek, nagyon megnövekedett a jelentkező gyermekek és tanárok száma is. Viszont emiatt nem tudtunk Bodrogon elegendő szállást biztosítani. Túl sokan lettek? Nem, csak nagy az igény a keresztyén zenetanulásra, és kis országunkban nagyon kevés lehetőség közül választhatnak a gyerekek ilyen téren.

Bodrogon volt a 6-11 éves korosztály. Itt zongorán Korontos Brigitta, furulyán Bartus Réka, hegedűn Hellinger Kati és Vértesné Gyenis Henriett, csellón pedig Jóföldi Ildikó tanította a gyerekeket. A hét végére szóló- és kamaraszámokat tanultak meg a kis zenészek. Emellett Oláh Gábor és felesége vezetésével gyerekkórusban is énekelhettek.

A 12 év feletti táborozóinknak a Balatonszemesi Baptista Gyülekezet adott helyet. Minden napot áhítattal kezdtek a kamaracsoportok, ahol a fő téma a bibliai Zsoltárok voltak. A hét vége fele éjszakai akadályversenyt szerveztünk, ahol az addig hallottakat eleveníthették fel. Itt külön ajándék volt, hogy nagyon közel volt a Balaton, és naponta 2-3 alkalommal is lemehtek fürödni a fiatalok. A nagy nap-pali kánikula után pedig éjszakába nyúló beszélgetéseken keresztül ismerhettük meg egymást. Így egyben tökéletes nyaralás is lett ez a hét a sok gyakorlás mellett.

Vonós kamarán Dóczy Áron és Vass Henriett, fúvós kamarán Füstös Gyula, Pék Csaba és Nemeshegyi János tanítottak, a gospelkórust Árvai Dániel vezényelte, a dobórákon pedig Hellinger Márton vezetésével fejleszthették tudásukat a fiatalok.

Péntek délután egy a bodrogi táborozókkal közös koncerttel zártuk a hetet, ahol bemutathatta minden szólista és kamaragyüttes, hogy mit tanult a héten. Elmondhatom mind a táborozók, mind a tanárok nevében, hogy nagyon-nagyon áldott hetünk volt. Köszönjük minden tanárnak és segítőnek a fáradozást, és reméljük, jövőre is dolgozhatunk együtt - ha az Úr akarja és élünk!

Berkes Zsuzsanna

Isten „továbbképzése”

Egy szép októberi délután, miután Bodrogon a tanóráimat befejeztem, felmálháztam kedvenc V2-es motoromat, beöltöztem a motoros szkafanderembe, hogy hazarobogjak a családomhoz. Izgatott voltam attól, hogyan fognak örülni a testvéreim és a gyerekeik az ajándékoknak, amit előző héten hoztam kórus-utunkról, Észak-Írországból. De másnak is készítettem be ajándékot, mert a következő nap egy kedves rokonom-névrokomon menyegzőjére készültem.

Tudtam, hogy a több mint kétszáz kilométeres távolság megtétele több óra hosszába kerül, megírtam már néhányszor ezt az utat, volt, hogy országos eső idején. Most jó száraz volt az út, gyönyörű volt a naplemente, és a horizont keleti szélén különösen nagynak látszott a hold. Gondoltam, föl kellene hívnom az öcséimet, hogy nézzék meg ők is ezt a ritka látványt. De a sötétedésre gondolva győzött bennem az a gondolat, hogy inkább igyekezni kéne. Az út nem volt túl forgalmas, általában az autók tempójában haladtam. Ezt a nyugodt, túrázós hangulatot szeretem legjobban a motorozásban. Egy teherautó viszont elég lassan ment előttem, annak belefogtam az előzésébe, távol volt még a szembejövő néhány autó. A harminchat lóerővel igazán nem volt nehéz gyorsulni, jól le is hagytam már a teherautót. Kezdem visszatérni a sávomba, amikor azt éreztem, hogy csak csúszok tovább egyenesen, mintha jégen lennék. Próbáltam egyensúlyban tartani a motort, és amennyire lehet, húzódni jobbra. Már közel voltam a felezővonalhoz, amikor a szembejövő autó a közelemben került. Éreztem, hogy a kocsit elejét el tudom kerülni, de az oldalával még ütköztem. Láttam, ahogy a térdem nekiütődött az autónak, a motoros

nadrágom széthasadt. A következő pillanatban a motor kicsúszott alólam, én pedig a másik oldalamra esve kicsúsztam az út széléig.

Az egész bal lábamban csak egy hatalmas zsibbadást éreztem, de megkönnyebbültem, amikor éreztem, hogy a lábujjaimat tudom mozgatni. Miután még fekvemben levettem a sisakot, rájöttem, miért csúsztam meg: sötétedéskor leszállt a harmat.

Első pillanatban örültem, hogy nem történt nagyobb baj, maximum a lábam törhetett el, fejem, mellkasom nem ütötte meg, eszméletlenül vagyok. Utána azonnal azt kezdtem sajnálni, hogy aznap nem tudok így hazajutni, és valószínűleg másnap az esküvőre sem. Kellemetlenül éreztem magam, hogy miattam leállt a forgalom, hogy a családtagjaimra, barátaimra ráíjesztek ezzel a helyzetemmel. Abban a pillanatban az a vágyam támadt, hogy jó lenne az időt kicsit visszaforgatni, hogy másképp alakuljon minden.

Ebben az időszakban ősszel a keresztyén gyülekezetekben hálaadónapot tartanak, hogy számba vegye mindenki, hogy a Gondviselő mennyi áldást adott az előző évben. Korábban is hálat adtam az egészségemért, de most ebben a helyzetemben ez az egy hálaok is egy egész listává alakult át.

Miután kórházba szállítottak, kiderült, hogy a bal combcsontom tört el két helyen, ami jó, hogy nem lett nyílt törés, a térdízületem ép maradt a motorosruha védőrétege miatt, az ügyeletes orvos, akinek műtenie kellett engem, éppen egy láb-specialista volt, az idegen anyagokat befogadta a szervezetem, és minden esélyem megvan arra, hogy teljesen meggyógyuljak.

A műtétre várva eszembe jutott, hogy most nem lennék itt, ha nem motorral, hanem például vonattal

utaztam volna haza. Furdalt a lelkiismeret, hogy nem gondoltam az őszi párás esték veszélyeire. De aztán rájöttem, hogy azon túl, hogy én vagyok az okozója a balesetemnek, mégis bármi történik velem, az nem véletlen és nem tévedés a Mindenható szemszögéből. Különféle próbákat enged meg az életemben, aminek az Ő kezében célja van. És talán még azt is megengedi, hogy ebből megérthessek valamit.

A balesetem előtt egy más jellegű próbát éltem át, amiben nagyon elkeseredtem. Egyre fogyott belőlem a lendület, és féltem, hogy ha ez így folytatódik, képtelenné válok a gyerekek tanítására és mindarra, amit azelőtt mindig örömmel vállaltam itt Bodrogon. Két bibliavers volt, amibe akkor belekapaszkodtam. Az egyik az az ígélet, hogy "Akik Istent szeretik minden a javukra van." Minden. Nem értem hogyan, csak hinni tudom. Amikor úgy éreztem, hogy már nem bírom tovább, akkor pedig eszembe jutott egy másik igever: "...nem hagy titeket erőtlön felül kísértetni." Igen, ilyenek ismerem az Atyát - aki még a Fiát is odaadta értem -, hogy nem a végemet akarja. Nem ad nagyobb próbát, mint amit el tudok viselni. Tehát az, amiben vagyok, ki fogom bírni. Ha érzek rá erőt, ha nem. Nem tudom, más emberek próbáit kibírnám-e, de amit a Teremtőm rám méretezett, az nem lehet túl sok nekem. Tudtam, hogy csak várnom kell. Várt Jób is, Ábrahám, Sára és József is, és továbbítte őket az Úr. Lehet, hogy ők nagyobb emberek, mint én, de az Ő Istenük ugyanaz az Isten, mint az enyém.

A balesettel és a gyógyulással kapcsolatban már néhány dolgot megértettem: Isten életben akar látni engem, esélyt ad meggyógyulnom, hogy még egészségben szol-

gáljam őt, lehetőséget ad ezekben a hónapokban a családommal lennem (akitől már 12 éve elköltöztem Bodrogra), több időt ad gondolkodnom, Új formáit élem át családtagjaim, barátaim, munkatársaim szeretetének a gondoskodás, telefonhívások, levelek, ajándékok,

látogatások, az iskolában pedig a helyettem való munka formájában. Most már nem szeretném visszafordítani az idő kerekét. Hálás vagyok Istennek a próbákért, amikben jobban megismertem a hatalmát, gondolkodását, és azt, hogy mennyire szükségem van rá. Szeret-

ném Őt jobban megismerni. Tudom, hogy a Szentlélek a legjobb tanár, és tökéletesen tudja, hogy milyen módszerekkel kell engem tanítania. Hálás vagyok, hogy a kezében van a "továbbtanulásom".

KÓRUSTURNÉ ÉSZAK-ÍRORSZÁGBA

Észak-írországi kapcsolataink több, mint egy évtizedre nyúlnak vissza, amikor a Belfast Bible College-ban tanult több magyar hallgató között Selmezi Ottília és Gerlinger Julianna is. Őket támogatta lelkileg és anyagiilag több keresztyén gyülekezet tanulmányaik alatt. Ezek a baptista vagy református közösségek később is figyelemmel kísérték a bibliaiskolások életét, szolgálatát. Folyamatosan érdeklődtek Ottília és Julianna szolgálatáról, új közösségéről, várták tőlük a híreket, imaleveleket. Sőt megjelent egy-egy látogató is, akik személyesen szerették volna látni őket szolgálatukban, illetve megismerni a bodrogi gyülekezetet.

A látogatók híreket vittek haza közösségeikbe a Bodrogon folyó munkákról, ami arra indította őket, hogy egész csoportot küldjenek segíteni Bodrogra. Így kapcsolódtak be észak-ír barátaink nyári angol gyermekheteink és ifjúsági szabadtéri programjaink szervezésébe, így jöttek

kétkezi segítséget nyújtani karbantartási és építkezési munkálatainkba. A személyes kapcsolatok az évek alatt gyülekezetek lelki barátságává növekedtek.

Látogatóink látták, hogy az utóbbi években a bodrogi szolgálat legnagyobb szükséglete az oktatási központ és gyülekezeti épület befejezése. Néhányan közülük felajánlották, hogy szerveznek kórusunknak egy körutat gyülekezeteikben, hogy ott énekeljünk, bemutatkozzunk, ők pedig adományt gyűjtsenek az építkezésünkre. A kb. egy éves szervezés után most szeptember végén valósulhatott meg ez az utazás.

A Menedék Alapítvány ifjúsági kórusa nagyjából

iskolánk, zeneiskolánk növendékeiből és az Alapítvány felnőtt munkatársaiból áll. Célunk, hogy énekeinkkel örömet szerezzünk, elgondolkodtassuk és bátorítsuk hallgatóinkat Isten keresésére, a Vele való közösség megerősítésére. Mivel sokféle vagyunk mi magunk és hallgatóink is, ezért különböző korok és stílusirányzatok műveit használjuk fel. Szeretnénk, hogy életünk és közösségünk a zenével és a bizonyágtételekkel összhangban ezt az üzenetet közvetítsék.

Az út nagy kihívást jelentett számunkra. A kórus magját alkotó kb. 8-9 hűséges lány egészült ki felnőttel és fiúkkal. Mindannyian Isten előtt mondtunk ki igent erre a feladatra. Istennek legyen hála, hogy a csapat az út után is együtt maradt, és bővüléssel készülünk az új évre.

A szívemben az a terv volt, hogy olyan anyagot énekeljünk, ami a Menedék igeversének mondanivalóját járja körül: "Jó az Úr, menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra." (Náhum 1:7). Az igevers három részéhez kerestünk műveket, és ezt egészítettük ki saját bizonyágtételeinkkel.

Nagyon hálás vagyok Istennek azért, hogy felhasznált minket arra, hogy embereket megérintsen, megújítson. Építette közösségünket, felnőttek és fiatalok egymás társaivá válhattunk a szolgálatban. Vendéglátóink igazi szíves szeretettel vettek körül minket, így fáradtan, de lelkileg mi magunk is feltöltődve értünk haza. Készülünk új feladatainkra. Külön öröm számunkra, hogy mi is tehattünk valamit az építkezésért.

Dan Tiborné

